

Piráti – jejich veřejné cíle a jejich skutečné cíle

Jane K., 28. září 2020

Jak vůbec mohla vzniknout politická strana Pirátů? Jak mohlo k něčemu takovému dojít a jak to, že to lidé podporují? Copak už to jméno samo nekřičí do světa o co jde, co je to za organizaci a co je jejich skutečný plán?

Historicky, v r. 2003 byla čtyřmi Švédy založena stránka The Pirate Bay (Pirátský záliv), což je snad nejznámější „bit torrent tracker“ na světě. Je to stránka, která je opravdu pirátská – obsahuje tisíce filmů, seriálů, knih a také notnou dávku pornografie a nadbytek virů. Umožňuje návštěvníkům stáhnout si všechny tyto věci pomocí systému bit torrent úplně zadarmo. Zaplatíte pouze tím, že si dobrovolně necháte zavirovat počítač, proti čemuž vás žádný antivirový program neochrání. Na svoji existenci si majitelé stránky zjevně vydělávali skutečně ohavnými porno reklamami.

Tito čtyři byli v r. 2009 postaveni ve Švédsku před soud, obviněni z obcházení zákona o ochraně autorských práv (copyright) a odsouzeni k jednomu roku vězení, plus k řádné pokutě. Stránka byla pak stažena. Později se opět záhadně objevila a ještě dnes jaksi funguje.

Další Švéd, Rick Falkvinge se [zaujal myšlenkou](#) na odstranění copyright na internetu. Podle jeho názoru, ať už je to film, kniha, nebo jiné dílo, když není použita v obchodním slova smyslu, nemá nárok na tuto ochranu a má být volně dostupná všem. Podle něho je zákon na ochranu autorských práv monopol!

Je to zajímavý názor, jenže KDY není něco použito obchodně a kdy je? Když si koupíte CD s písníčkami, nebo DVD s filmem, taky si je nekupujete za účelem obchodu a dokonce je na obalu napsáno, že takové použití je zakázáno. A přesto za ně musíte zaplatit. Pochopitelně, protože z těch peněz je placen výrobce / nakladatel a všichni jeho zaměstnanci a také autor, který většinou obdrží procento z prodeje. Bez těchto peněz by byl autor každé knihy, filmu, písně a čehokoliv jiného hladem.

V opozici proti tomuto zákonu a snad i na základě shora zmíněného procesu s Pirate Bay, založil v r. 2006 Falkvinge stranu Pirátů. Propagoval odstranění copyright ochranného zákona, o kterém prohlásil, že zasahuje do lidského soukromí. Je jisté, že to měl chlapec trochu popleteno, ale přesto se jeho strana prosadila, obzvláště u mladých lidí. V současné době je rozšířena do asi 50 zemí světa. Nechová se všude naprosto stejně, do jisté míry podléhá místním vlivům, ale v podstatě je v opozici proti současným ochranným právním autorů intelektuálních děl, nesouhlasí s žádným současným vedením státu a chce ho nahradit vedením svým vlastním. Dále hlásá, že politické rozhodování má být na lidech samotných a veškerá vládní a podnikatelská činnost má být průhledná, pokud možno vystavena na internetu, zatím co soukromí každého jedince má být chráněno. A to už začíná pěkně skřípat.

Jsou to všechno značně idealistické názory, které [někteří hodnotí](#) jako málo srozumitelné a nesourodé. Ve skutečnosti by se dalo říci, že mnohé jejich názory jsou i protichůdné, ale

hlavně: jsou neproveditelné. Je to utopie, která se naštěstí nemůže v plném rozsahu uskutečnit, protože kdyby se tak stalo, žili bychom v hrozném světě.

Pirátská strana je proto často považována za stranu, která je proti všem ostatním stranám, ať jsou cokoliv. Jsou v ní převážně lidé počítačově literární a co rozhoduje nejvíc u jejich voličů je datum narození: málokdo, kdo je volí se narodil před r. 1985. Takže se dá s určitostí říct, že je to strana mladých lidí. Další měřítko pro posouzení voličů je nedůvěra voliče vůči současnému politickému systému a jeho rozčarování s tím, co se děje: čím větší nedůvěra, tím snáze bude volit Piráty.

To je rozhodně zajímavé. Takže ti, kteří volí Piráty, nevěří současnému systému, ale dají svůj hlas něčemu, co je absolutně nejisté, co nemá historickou základnu, co se ještě nestačilo vykázat žádnými trvalými hodnotami, ani činy, pouze notnou dávkou plánů a propagandy. To znamená, že ten, kdo volí Piráty, ví ve svém podvědomí, že jeho nedůvěra bude opět opodstatněna. Ta nedůvěra je součástí jeho povahy a podle švýcarského psychologa Carl G. Junga si vybírá právě takové situace, které mu k tomu dávají důvod.

Čeští Piráti navrhnou reformy, které by mnohému způsobily závrať ze samé radosti, jak zkouší řešit všechno to, kde dnes každého bota tlačí. Až na nějaké výjimky jsou jejich názory opravdu zajímavé. Jenomže každý bod jejich plánu je daleko komplexnější než je na první pohled zřejmo, což není nikde zahrnuto. Nikde není citáno s tím, že na příklad omezení podpory zemědělství ponese širokosáhlé následky, které zasáhnou i do jiných odvětví výroby jak hospodářské, tak průmyslové. Je rovněž sporné, jestli se na něčem takovém opravdu ušetří, anebo prodělá a kdo bude platit ztráty.

Už jen jejich nápad, že z Evropy udělají technologicky vedoucí zemi. Ale jak chcete, chlapci a děvčata, udělat z Evropy technologického giganta, jak chcete podporovat malé podnikatele a zároveň omezit patentovou ochranu? A které malé podnikatele chcete podporovat? Vždyť jste právě dopustili (a nikdo z vás neprotestoval) zničení všech malých podnikatelů kvůli nějakému nepatrnému koronaviru, který kdyby nebyl mediemi do nekonečna zveličován, tak by si ho nikdo ani nevšiml.

Jak chcete docílit masivní technologii, když byly zklausovány všechny klíčové podniky, které republika měla, za kačku kus. Poldi Kladno vyráběla nejlepší ušlechtilou ocel na světě, lepší než je vyhlášená švédská ocel. A co z ní udělali naši slavní horolezci, když ji za korunu obdrželi darem od státu? Technologického strašáka z ní udělali. Kilometry prázdných budov a nikde nic.

Možná si myslíte, že ten technologický gigant bude stát na počítačové technologii, ale to je naprostý omyl. Ne že by počítače nebyly nutné, ale shromažďování informací, jejich třídění, vystavování na internetu a podobné triky nám přinesou pouze virtuální zisky. Ta skutečná podstata je výroba, dílny plné strojů a zařízení, slévárny, montovny, kde se dávají dohromady hotové produkty, které opravdu je možno prodat za velké peníze všude ve světě.

Úprava patentového zákona vám taky nepomůže, když lidé namísto vynalézání nových produktů a technologií musí přemýšlet, kde vezmou peníze na příští nájem, kam dají děti do školy aby nebyly vystaveny nebezpečnému 5G záření, nebo jak seženou další místo. A přitom mají mozkovou činnost zkompromitovanou tím, že museli měsíce a měsíce nosit roušky, takže jim vlastní bacily, které normálně každý vydýchá ven, zůstávaly v nose, odtud pronikly do mozku a tento ničily a mnohdy i zničily?

A jak chcete postavit na nohy toho technologického giganta, když sama Evropská Unie, kterou podporujete, je brzda pokroku a zlepšení? Jak se chcete dostat přes jejich direktiva, týkající se délky a šířky okurku, což je popsáno ne v jednom, ale v několika spisech? Jak se chcete dostat přes jejich byrokracii? Jak se chcete dostat přes to, že EU podporuje jen některé projekty, které vesměs nejsou pro lidské dobro a opovrhují jinými, dokonce je i zakazuje, které by byly přínosem?

Víte vůbec co je to technologický pokrok? Víte co to zahrnuje? To není jen ťukání do klávesnice, to je práce jak mozky, tak rukama, nohama a celým tělem, práce mnoha lidí, mnoha odborníků. Je to práce velmi obtížná a náročná. Malá chybička na automatické lince a máte vidět jakou rychlostí to chrlí zmetky namísto použitelných produktů

Víte co to znamená přijít na něco nového? To je často práce na půl století, kdy vynálezce opomíná svoji rodinu, stav svého domu, existenci sousedů, svou vlastní zábavu a dokonce i svoji vlastní stravu na to, aby mohl pracovat na nové myšlence a jejím uskutečnění. A tomuto člověku, tomuto snaživci chcete odseknout, nebo zkrátit právoplatnou ochranu ve formě patentového zákona? Kvůli čemu? Kvůli prospěchu všech? Ano, to je chvályhodné, jenže ti všichni, kteří z jeho vynálezu budou mít prospěch si na něho ani nevzpomenou, když nebude existovat patentová ochrana a tento chudák, který mohl vynalézat pořád dál, namísto toho zemře hladem, v bídě, ve špině, sám, bez rodiny, bez známých, opuštěn všemi.

Jako se to málem stalo Robertovi W. Kearnsovi, který vynalezl stěrač s přerušovaným během, které jsou dnes na všech autech. Naštěstí se mu dostalo zadostiučinění, ale mnoha jiným ne. Příkladem je víc než dost.

Anebo napsat 300-stránkovou knihu, to trvá týdny a týdny. A celou dobu nemůžete dělat nic jiného, nemůžete si třeba vzít dovolenou a někdy je obtížné i současně s psaním držet stále zaměstnání. To proto, že celou tu dobu musíte tuto knihu nosit v hlavě, musíte si pamatovat všechno od první stránky až po tu současnou, musíte dobře vědět co už bylo napsáno a co ne, abyste se neopakovali. Aby se nestalo, co jsem četla v jedné současné beletrii, kde se hrdina do půlky knihy jmenoval jinak než ve druhé polovině. A ještě zároveň musíte dbát na to, abyste využili naprosto všechny zdroje, které jste si předem připravili a abyste nic nevynechali a neopomenuli.

A pak vám jednou za půl roku přijde šek od nakladatele, což je honorář za práci, který vám zaručuje současný zákon na ochranu autorských práv. A tenhle honorář chtějí autorům Piráti sebrat.

Takže co dělají Piráti? Kradou, loupí, vydírají zneužívají druhé a mnoho dalšího. Jak můžeme od našich Pirátů čekat něco jiného?

Prý chtějí zadarmo softwarové programy. Ovšem ty může každý mít a hned a naprosto právoplatně! Nainstalujte si místo Windows operační systém Linux a máte takovou hromadu programů zadarmo, že se vám ani na pevný disk nevejdou. A ještě navíc máte proti-virovou ochranu zadarmo, bez přídavného programu.

Ovšem toto je pouze jeden bod z celkového plánu českých Pirátů. Jejich program je příliš obšírný na to, aby zde mohl být popsán a stejně tak je příliš obšírný na to, aby mohl být proveden tak, jak ho tito lidé plánují. Hodně toho, co navrhuje je již celá léta zaváděno a

uplatňováno, jenomže takové velké změny trvají, než se uvedou do provozu, trvají, než se prověří, než se na ně zacvičí personál a ještě ke všemu stojí hodně peněz.

Nesmíme zapomínat, že naše doba prošla tak obrovskými změnami, že to žádná generace v minulosti nikdy nezažila. Přizpůsobit se těmto změnám vyžaduje nejen čas, ale obrovské množství peněz.

Piráti jsou ale netrpěliví, chtěli by to všecko hned a zlobí se na politiky jiných stran, že to nezvládají dost rychle.

Je pravda, že politikové jiných stran nemusí být ti nejlepší a nejefektivnější a nemusí už vůbec dělat dobrou práci. Vládnout je obtížné. Dříve, za dob králů bylo tajemství vlády sdělováno následníkům trůnu na smrtelné posteli starého krále. To tajemství, samozřejmě, zemřelo zároveň s posledním z nich a my dnes chceme aby to naši politikové všecko znali, i když je to nikdo neučil a nikdo jim neradil.

Navíc je zde ještě další problém: ten starý i mladý král brali své poddané za součást svého království. Byli jim svěřeni do péče spolu s územím a oni se o ně často poměrně dobře starali. V dobách válek jim poskytovali ochranu přímo na hradě a ten desátek, který vybírali návratem je ubohý zlomek toho, co platíme na daních dnes a ochrana veškerá žádná. Jenže dnešní politikové přijdou a zase odejdou, přijdou jiní a taky odejdou. Je to funkce dočasná, na lidech jim nezáleží a i ti nejlepší z nich často dělají jen dobrou práci, nic víc.

Situace pirátů ve srovnání s jinými politickými stranami mi [připomíná příběh](#), který napsal M.S. King a který jsem právě četla: Letadlo letí ve velké výšce, když najednou hlavní pilot dostane srdeční záchvat a zemře. Protože letí na autopilot, druhý pilot k němu přiskočí a když zjistí, že je mrtev, dostane mozkovou mrtvici a taky na místě zemře.

Letuška informuje pasažéry mikrofonem o tom, co se stalo a ptá se, jestli mezi nimi není někdo, kdo by dokázal s letadlem přistát. Přihlásí se starší muž, pan Letec a řekne, že létal 20 let pro armádu, že s takovým letadlem přistane jako nic. Jenomže najednou vypískne mezi cestujícími slečna Snaživá a prý s letadlem taky dokáže přistát, protože kdysi jela s autobusem a šlo jí to velmi dobře.

Jeden starý pán s bílými vlasy ji okřikne, aby mlčela, že jezdit s autobusem je jiné než létat s letadlem.

„Poslyšte, vy nejste zrovna z těch nejslušnějších,“ napomene starce jiná cestující.

„Proč mi nechcete dát možnost zasloužit se o záchranu letadla a cestujících? Začne křičet slečna Snaživá. „Je to snad kvůli tomu, že jsem žena? Anebo si myslíte, že jsem na to příliš mladá?“

„Má pravdu,“ jiná pasažérka se přidá. „Proč neuspořádáme volby a kdo vyhraje, bude pilotem.“

Pan Letec se 20 lety zkušeností (stará politická strana) si pochybovačně změří slečnu Snaživou, což ji urazí.

„Co na mne tak koukáte! Myslíte si, že zkušenosti jsou všecko? A vůbec, jste hnusný šovinista. Podle vás jenom staří chlapi všemu rozumí.“ A nahlas zvolá: „Jestli vyhraju volby,

tak všichni dostanete pití zdarma co hrdlo ráčí a bonbóny k tomu a pasažéři z ekonomické třídy si vymění místa s pasažéry z první třídy.“

Na to se ozvalo velké hurá a pár dobrovolníků začalo sbírat volební hlasy. Letuška (media) toto vyhlásila rozhlasem a průběžně hlásila jak volby nového pilota pokračují.

Slečna Snaživá (nová politická strana) vyhrála o jeden jediný hlas nad 50%. Vyhrála kvůli tomu, co všecko lidem naslibovala za odměnu. Ale všichni byli spokojeni, protože její výhra byla přímo podle demokratických zásad a někteří se dokonce utrhovali na pana Letce, že je rasista, sexista a xenofob.

Pak zasedla slečna Snaživá na pilotovo místo, zatím co pasažéři konzumovali dostupné lihoviny, sladkosti a jiné pochoutky.

Když se přiblížilo letiště, letadlo začalo prudce klesat a chovalo se velmi nevyváženě. Chvilku nahoru, chvilku dolů, naklánělo se ze strany na stranu. Pan Letec vtrhl do kabiny a vykřikl na slečnu Snaživou: „vypadni odsud, ty huso hloupá. Nech mne s tím letadlem přistát, nebo všichni zahyneme.“

„Jak si dovoluješ takto ke mně mluvit, ty starý, autoritativní fašisto, ty hnusný manipulátore, ty ohavný šovinisto a sexisto,“ vzkřikla slečna Snaživá a přikázala: „vyved'te hned toho Nacistu odtud.“

Všichni ostatní, již v podroušeném stavu, jí přizvukovali: „ať táhne ten hnusný rasista, Nacista, militaristický zmetek a násilník ...“ a vytáhli ho z pilotovy kabiny.

Potom se letadlo zřítilo a všichni zahynuli.